

[Arbejds- og socialministeren.]

tilskuddenes vedkommende ved love af 28. marts 1951 og 31. marts 1952.

Det foreslås nu, at der for finansåret 1953—54 tilvejebringes hjemmel for at udbetale rentemodtagerne m. fl. en tilsvarende ydelse.

Da regeringen imidlertid samtidig hermed fremsætter forslag om at forhøje det i skatte-lovgivningen omhandlede børnetilskud, finder man det rimeligt, at den særlige ydelse til rentemodtagerne forhøjes med 10 kr. for enlige og 20 kr. for ægtepar.

Udgifterne ved ydelsen, der nu bliver 50 kr. for enlige og 100 kr. for ægtepar, er anslået til godt 16 mill. kr. Ligesom i de foregående år foreslås denne udgift afholdt fuldtud af statskassen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i tinget.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven.*

Som det vil være det høje ting bekendt, kan en rentemodtager i dag efter folkeforsikringslovens almindelige regler altid have en indtægt op til halvdelen af rentens grundbeløb, uden at der af den grund sker nogen nedsættelse i hans rente eller dens tillæg.

For at søge at fastholde personer over 65 år på arbejdsmarkedet og derigennem bidrage til at øge produktionen stiller man forslag om, at aldersrentemodtagerne fremtidig skal kunne oppebære personlig arbejdsindtægt i større omfang end tidligere, uden at der sker fradrag i renten af denne grund.

Efter den foreslåede ændring af folkeforsikringslovens § 41, stk. 3, 4), vil en aldersrentemodtager således fremtidig udover anden indtægt op til det halve grundbeløb kunne have en personlig arbejdsindtægt svarende til halvt grundbeløb, uden at hans rente reduceres af den grund. Hvis hans indtægt udelukkende stammer fra personligt arbejde, kan han ialt have indtægt op til rentens grundbeløb uden at få fradrag i renten.

Med disse ord skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (om forhøjelse af normalbidrag m. v.).*

Ved flere lejligheder har jeg her i tinget, når de enlige mødres vanskelige kår har været fremdraget, givet udtryk for, at regeringen var villig til at overveje eventuelle forslag til forbedring af disse kvinders og deres børns kår.

Efter regeringens opfattelse bør en forbedring ske gennem en forhøjelse af normalbidragene, og man foreslår herefter bidragene forhøjet med ca. 20 pct.

Forhøjelsen af normalbidragene, der foreslås indført med virkning for bidrag, der vedrører tiden efter 1. april 1953, medfører en tilsvarende forhøjelse af bidragene til børn af enker og enkemænd og til forældre-løse børn samt af børnetillæggene til rentemodtagere og kronisk syge.

Det offentliges merudgifter ved de foreslåede forhøjelser andrager ialt ca. 5,7 mill. kr., hvoraf staten anslås at skulle refundere de 5 mill. kr.

Jeg skal herved anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven. (Vedrørende statens tilskud til de anerkendte sygekasser samt vedrørende begravelseshjælpen fra sygekasserne).*

Efter folkeforsikringslovens regler yder statskassen et fast tilskud til sygekasserne med et beløb af 2 kr. for hver person, der ved årets udgang står som ubemidlet nydende medlem. Som bekendt er der i de senere år sket en stigning i sygekassernes udgifter, en stigning, som sygekasserne kun delvis får dækning for gennem de øvrige stats-tilskud. Det er derfor fundet rimeligt, at det faste tilskud søges forhøjet, og hvis man tager sit udgangspunkt i 1939 og forhøjer tilskuddet i overensstemmelse med pristalsstigningen siden da, vil det medføre, at tilskuddet bør sættes op fra 2 kr. til 4 kr.

En sådan forhøjelse af tilskuddet til sygekasserne, der foreslås gennemført med virkning for sygekassernes udgifter for regnskabsåret 1952, vil medføre en merudgift for statskassen på ca. 5 mill. kr. årlig.

De gældende regler om begravelseshjælp, der blev indsat i folkeforsikringsloven i 1940, sikrer nydende medlemmer af anerkendte sygekasser en begravelseshjælp, der mindst skal udgøre 100 kr. og højst 300 kr., og det er i loven bestemt, at sygekassernes risiko